

Skibsregister (DIS), når skibet efter sin anvendelse ville kunne omfattes af tonnageskatteordningen – uanset om rederiet faktisk har valgt tonnagebeskatning. Kabelskibe kan ikke omfattes af tonnagebeskatningen, og personer, som udfører arbejde om bord på sådanne fartøjer, kan således ikke omfattes af DIS-ordningen.

8.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at personer om bord på kabelskibe skal kunne omfattes af sømandsbeskatningslovens bestemmelser.

De gældende EU-retningslinier for statsstøtte til søtransportsektoren retter sig mod rederivirksomhed, hvilket vil sige virksomhed med erhvervsmæssig transport af passagerer eller gods. EU-retningslinierne retter sig ikke mod andre former for virksomhed – heller ikke når sådan virksomhed foregår fra skibe. Det har derfor været uklart, om og i givet fald i hvilket omfang kabelskibe vil kunne omfattes af statsstøtteforanstaltningerne.

Der foreligger nu en tiltænkning fra Kommissionen om, at kabelskibe vil kunne omfattes af statsstøtteforanstaltninger inden for stort set samme afgrænsninger, som gælder for bugserskibe. Kabellægningsvirksomhed vil kunne sidestilles med søtransport for så vidt angår den del af virksomheden, som vedrører transport af kabeltromler fra lastehavn til det sted, hvor kabellægningen påbegyndes. I så fald kan statsstøtteordningerne anvendes for kabelskibe, hvis mere end 50 pct. af kabelskibenes virksomhed udgør søtransport som her defineret. Procentandelen for søtransporten skal for hvert enkelt fartøj fastlægges hvert regnskabsår på grundlag af antallet af tilbagelagte sømil til søtransportformål og det samlede antal tilbagelagte sømil.

Det kan tilføjes, at retursejlad efter afslutning af kabellægning vil blive betragtet som søtransport. Det samme gælder mobilisering til søs mellem opgaver m.v. svarende til lastskibes sejlad i ballast.

Det foreslås at gøre det muligt at anvende DIS-ordningen for personer, som udfører arbejde om bord på kabelskibe, når disse betingelser er opfyldt. Det foreslås, at det er en forudsætning, at skibet er registreret i en stat, der er medlem af EU eller EØS. Dette svarer til den forudsætning, der allerede findes i tonnageskatteovens § 8, stk. 1, nr. 6, vedrørende bugserskibe m.v.

Videre foreslås det at ændre definitionen af begreberne »dansk skib« og »udenlandsk skib« i sømandsbeskatningslovens forstand, således at søfolk ombord

på kabelskibe kan få adgang til sømandsfradrag efter samme regler som andre søfolk.

Endelig foreslås forskellige tekniske ændringer og præciseringer af sømandsbeskatningsloven, herunder indsættelse af en bestemmelse om straf i tilfælde, hvor der afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser om udbetaling af refusion efter den særlige refusionsordning for sandsugerredier.

9. Livsforsikrings-selskabers investering i fast ejendom gennem skattetransparente enheder samt andre justeringer af nettoopgørelsesprincippet

Forslaget har til formål at lukke et hul i nettoopgørelsesprincippet, der kan medføre, at livsforsikrings-selskaber i visse situationer utilsigtet kan undgå beskatning.

9.1. Gældende regler

Livsforsikrings-selskabernes gevinst og tab på fast ejendom beskattes reelt – via begrænsningen af deres fradrag for hensættelser mv. til de forsikrede – efter et lagerprincip. Livsforsikrings-selskaberne er samtidig omfattet af de almindelige regler i ejendomsavancebeskatningsloven.

Anvendelsen af lagerprincippet betyder, at der må korrigeres i fradragsbegrænsningen, hvis fortjeneste (eller tab) er skattepligtig, når ejendomme sælges. Opstår der en skattepligtig fortjeneste, når ejendomme afstås, reducerer fortjenesten derfor fradragsbegrænsningen i afståelsesåret. Tilsvarende tillægges fradragsbegrænsningen et fradragsberettiget tab. Med denne »korrektionsregel« undgås, at der sker beskatning/gives fradrag ved salget for beløb, som allerede er beskattet/fradraget gennem lagerprincippet.

Livsforsikrings-selskaber har som andre selskaber mulighed for at foretage skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer efter afskrivningsloven.

Ved lov nr. 1181 af 12. december 2005 fik livsforsikrings-selskaber under visse betingelser mulighed for at vælge at anvende et nettoopgørelsesprincip. Nettoopgørelsesprincippet er en forenklet skatteopgørelse for pensionsinstitutter, herunder livsforsikrings-selskaber, der investerer gennem skattetransparente enheder f.eks. kommanditselskaber. Livsforsikrings-selskaber, der investerer gennem en skattetransparent juridisk person, og som anvender nettoopgørelsesprincippet, bliver beskattet af summen af udlodninger fra kommanditselskabet og gevinst og tab på andelen af kommanditselskabet efter et lagerprincip. For livsforsikrings-selskaberne er nettoopgørelsesprincippet således et alternativ til de almindelige regler, herunder fradragsbegrænsningsreglerne.